Cantecul catelei

Spre ziua, sub capita de secara,
Pe auriul snopilor plecati,
Cateaua, in vifornita de-afara,
Fatase sapte catelusi roscati.

Pana-n amurg, veghind incovoiata
I-a rasfatat, lingandu-I nentrerupt.
Si se topea ninsoarea spulberata
Pe fierbinteala panteculuI supt.

Iar seara, cand gainile s-aseaza
Stapanul casei a iesit posac
Si unde mama palpaia de groaza
El pe toti sapte I-a bagat in sac.

In urma lui, fugind dupa desaga
Cateaua da-n nametii de pe drum
Rapindu-I puii, apa din viroaga
Scancea curgand sub botul ei acum.
…….

(Fara titlu)

Printre crengi eu n-am sa-mi lunec vazul
Ratacind sa caut urme seci
Caci cu parul-snop cum e ovazul
Tu din vis mi-ai disparut pe veci.
….
Ochii tai tarana-s si tacere,
Ca un sunet numele-a-ncetat.
Dar in sal, mireasma lor de miere,
Mainile-ti suave si-au uitat.
….
Cine te-a ivit asa mladie sarutase-un luminos mister.
…..

(Fara titlu)

Potopul ploii s-a topit in sine
Furtuna toata s-a facut nimic.
Serghei Esenin, mi-I urat cu tine,
Si sila mi-e privirea sa-mi ridic.
…..
Tu n-ai sa scuturi frunzele ursuze,
Nici n-ai sa dai prin cantece indemn,
Neputincioase, rosiile-ti buze
Sunt pironite pentru veci pe lemn.

Pentru vecie, bratele si anii
Ti-a desfacut stelarul tau Pilat…
O Eli, Eli, Lama Sabachtani,
In asfintit scoboara-ma treptat.

(fara titlu)

…
Nu stiu, pretutindeni pe campuri e iarna
Sau stoluri de lebede mute-n popas?
….

(fara titlu)

….
Ma vreau sever, cu inima duioasa
Si de la stele eu invat sa tac.
Ce bine e, Rusia somnoroasa,
s-o strajuiesc pe camp, ca un copac.
….

(fara titlu)

….
Asa de treaz eu inca niciodata
n-am ascultat ce spune trupul meu.
Ce bine-ar fi, ca salcia plecata,
In iazul roz sa ma rasfrang si eu.
….
Pe unde esti tu, simpla bucurie,
Ca mult iubind nimic sa nu doresc?

(fara titlu)

Vanturi, vanturi pline de zapada,
Spulberati-mi viata ce s-a dus
Vreau sa fiu copil, fara tagada,
Sau o floare cu privirea-n sus.
….
Vreau sa fiu copac langa carare
Cu piciorul incaltat in nea.
….

Din ciclul corabiile iepei

…Voi frati-caini si voi surori catele
sunt si eu de oameni prigonit.
Nu vreau ale corbilor vintrele
Iepele-corabii n-am vroit
….
Vreau de oameni sa-mi despart ursita
Vreau ca voi sa pier si sa apun
Decat sa salti lumea cu iubita
Da cu piatra-n cel dintai nebun

Voi canta cu toata-nsufletirea
Caprele si iepurii firesti.
Daca ai de ce-ti starni mahnirea
Ai atunci de ce si sa zambesti.
….
Sa priceapa totul pentru altii
E venit poetul pe pamant

E venit sa simta-aceste treceri
Sa sarute vaci ce bat talangi.
Mai adanc ale cantarii seceri!
Cerne flori, tu, soare, de pe crengi!

(fara titlu)
graul sa se legene incearca
si din soare aur proaspat ia.
Taie spice secera de parca
Gaturi lungi de lebada-ar taia.
…..

(fara titlu)
tot ce scoate viata la iveala
e predestinat de timpuriu:
de n-as fi poet, fara-ndoiala
ca pungas si hot era sa fiu.

Scund si firav, plin de atatare
Eram cel mai artagos baiat
Si adesea de la incaierare
Ma-ntorceam cu nasu-nsangerat.

Spuneam mamei mele, langa vatra,
Gura dand cu maneca s-o frec:
-Nu-I nimic! Ma-mpiedicai de-o piatra,
toate astea pana maine trec.

Iar acum cand stinsa-I acea vreme
Din manunchiul zilelor de ieri,
In nelinistitele-mi poeme
Clocotesc navalnice puteri.

Vorbele de aur stau gramada…
Vechiile darzenii nu s-au sters
Vesnic pusul pe batai si sfada
Se rasfrange-n fiecare vers.

Ca si-atunci mi-I firea indrazneata
Pasul meu rasuna nou pe drum
Altadata ma izbeau in fata
Plin de sange-I sufletul acum.

Astazi celor ce razand ma latra –
Si nu mamei –spun cu glasul sec:
-Nu-I nimic, ma-mpiedicai de-o piatra
toate astea pana maine trec.

(fara titlu)

Nu regret, nu ma jelesc, nu strig,
Toate trec ca floarea spulberata.
Vestejit de-al toamnei mele frig
Nu voi mai fi tanar niciodata.

N-ai sa mai zvacnesti ca pan-acum
Inima racita prea devreme
s-o pornesc din nou la drum
stamba luncii n-o sa ma mai cheme.

Dor de duca! Tot mai rar, mai rar,
Pui pe buze flacara pornirii
Si pierdutul prospetimii har
Cu vioiul clocot al simtirii!

In dorinti incep zgarcit sa fiu,
Te-am trait sau te-am visat doar viata?
Parca pe un cal trandafiriu
Vesel galopai de dimineata.

Toti suntem vremelnici pentru veci
Rar ning fragii frunzele desarte…
Binecuvantat sa fie deci
Ca traiesc si ca ma duc spre moarte.

(fara titlu)
…
nu-s decat al strazilor strengar
ce zambeste tuturor in fata
…
fiecarei javre eu la gat
i-as lega cravata cea mai fina
….

(fara titlu)

Focul vanat e gonit de vant,
zarile-au uitat sa ma mai doara…
de iubire-ntaia oara cant,
la scandal renunt intaia oara.

Am fost crang paraginit pe loc
La femei si votca dam navala
Nu-mi mai place azi sa beau, sa joc,
Sa-mi pierd viata fara socoteala.

E de-ajuns sa te privesc tacut
Sa-ti vad ochii plini de tot inaltul
Ca uitand intregul tau trecut
Tu sa nu mai poti pleca la altul.

Tu – mers gingas, tu surasul meu,
Dac-ai sti, cu inima-I pustie,
Cum poate iubi un derbedeu
Si cat poate de supus sa fie.

Carciumile le-as uita pe veci
n-as mai sti nici versul ce inseamna
de-as atinge-aceste brate reci
si-al tau par ca floarea cea de toamna.

Vesnic te-as urma pe-acest pamant
Departarea mi-ar parea usoara…
De iubire-ntaia oara cant
La scandal renunt intaia oara

(fara titlu)

scumpa mea, te-aseaza langa mine
ochi in ochi sa ne-atintim mai mult
vreau, sorbind privirile-ti blajine
viscolul simtirii sa-l ascult
…..

Scrisoare mamei
….
GAND PUSTIU, CE LACRIMEI DA VAL
….

(Fara titlu)

Ne ducem toti cate putin mereu
Catre-un liman de tihna si-mpacare
Poate curand va trebui si eu
Bulendrele sa-mi strang pentru plecare.

O, dragi mesteceni, gingasi si subtiri!
Si tu pamant! SI VOI CAMPII CA MAREA!
In preajma sorocitei adormiri
Eu unul nu-mi pot stapani-ntristarea.

Pe lumea asta am iubit nespus
Tot ce in trupuri sufletul adie.
Spun: Pace voua salcii ce-n apus
Va oglinditi in apa purpurie.

Atat de multe ganduri am urzit
Am scris atatea cantece visate
Si, pe pamantul trist, sunt fericit
c-am respirat si c-am trait de toate.

Sunt fericit c-am sarutat femei
Si-am lenevit in iarba parfumata
Iar fiarelor, ca unor frati ai mei
Eu nu le-am zdrobit capul niciodata.

Acolo stiu ca nu fosneste-n zari
Cu gaturi lungi de lebada secara
De-asta-n preajma tainicei plecari
Eu ma-nfior si-mi simt adanc povara.

Acolo stiu ca nu vor mai fi fagi
Nici holdele cu aur viu pe nume…
De asta poate mi-s asa de dragi
Toti oamenii cu care trec prin lume.

(fara titlu)

…
cum frunzele copacul risipeste
cuvinte triste risipesc si eu
…..

Scrisoare de la mama

….
Puiul mamei,
Daca ti-I dor de-acasa
Atunci te rog pofteste
De sarbatori la noi.
s-aduci nadragi tatucai
mie-o broboada groasa –
la noi sunt tare multe
necazuri si nevoi.

CA ESTI POET DE SEAMA
N-AM NICI-O BUCURIE
Ca faima cea desarta
Mi te-a bagat in jug.
Era cu mult mai bine
Ca din copilarie
Sa fi umblat pe campuri,
Cu bratele pe plug.

Batrana sunt si trupul
De-abia ma mai ridica
Dar daca tu departe
Prin targuri nu plecai
Eu astazi aveam nora
Frumoasa si voinica
Si pe genunchi dam huta
Un nepotel balai.

Dar tu copiii vostri
i-ai risipit prin lume
ti-ai dat usor nevasta
unui barbat strain.
Si singur, fara sprijin
Nu stiu de ce anume
In valmasagul crasmei
Te-ai cufundat deplin.

Tu, sufletelul maicai
Serioja, ce-I cu tine?
Erai asa cuminte
Si-asa de ganditor,
Incat spunea tot satul:
Ce fericit e-n sine
Si Aleksei Esenin
Ca are asa fecior.

Dar tu nadejdea noastra
O amagisi amarnic
De asta-n suflet chinul

Si grijile se-nfig
Caci tatal meu, saracul,
A tot crezut zadarnic
Ca stihurile tale
Or sa ne dea castig.

Din ce primesti pe ele
Tu nu ne poti trimite.
De asta dureroase
Cuvintele-si fac loc
Eu una stiu din cele
De tine patimite:
Poetilor parale
Nu li se dau de loc.

Ca esti poet de seama
n-am nici o bucurie.
Ca faima cea desarta
Mi te-a bagat in jug
Era cu mult mai bine
Ca din copilarie
Sa fi umblat pe campuri
Cu bratele pe plug.

Acum traim ca-n bezna
Necazul ne tot bate
Si la gospodarie
n-avem un cal macar
de-ai fi ramas acasa
am fi avut de toate
si, cum esti plin de minte,
erai de mult primar.

Am fi trait ca lumea
Sub anii ce ne cearca
Tu nu stiai ce-I truda
Si zbuciumul pustiu
Eu ti-as fi pus nevasta
Sa tese si sa toarca
Pe cand tu batranetea
Ne-o linisteai, ca fiu.

Raspuns

Tu scumpa mea batrana
Traieste sanatoasa
Eu te tin minte vesnic
Si te doresc mereu
Dar nu pricepi o iota
Din tot ce ma apasa
De ce traiesc pe lume
Si care-i rostul meu

Acum la voi e iarna
Iar tu, scurmandu-ti chinul
In noptile cu luna

Stai ganditoare, hat,
Crezand ca nu stiu cine
Cutremura malinul
Si geamul vi-l presara
Cu ger si cu omat

Dar cum s-adormi maicuta
Cand arzi cum arde-o facla
Cand viscolul boceste
Si geme-n horn nespus
Te-ai duce la culcare
Dar patul pare-o racla
Si-n racla stramta-mi pare
Ca sunt la groapa dus

Cantand ca mii de dascali
Cu voci fornaitoare
Nemernicul de viscol
Se tanguie hai-hui
Si cad in molcom iures
Banutii de ninsoare
Si-n urma raclei mele
Amici, sotie nu-I

mi-e draga primavara
cu soare mult si vrabii
cu revarsari de ape
ca un potop gonind
pe ele o surcica
ca marile corabii
asa largime are
cat ochii nu cuprind

dar primavara ceea
ce-asa de draga-mi este
eu marea razvratire
in visuri o numesc!
Din pricina ei sufar
Si-astept tanjind o veste
Pe dansa totdeauna
O chem si o doresc

Dar pacostea aceasta
Planeta asta rece!
CHIAR CU-ACEST SOARE-LENIN
Se incalzeste greu!
De asta doar o boala
Vrea sufletul sa-mi sece
Ca beau, starnesc scandaluri
Si-mi fac de cap mereu.

Dar asteptata vreme
Sosi-va mama draga!
Ea va veni desigur
Cu noul ei temei
Ca, vezi, nu de pomana

Ne-am inarmat cu vlaga:
SI UNII STAM LA TUNURI
IAR ALTII LA CONDEI.

Deci uita de parale
Poti fi mai pricopsita?!
Cum, tu esti asta oare,
Ori te-ai schimbat de tot?
Ca doara nu sunt vaca
Ori cal, ori alta vita,
Ca sa fiu scos din staul
cu funia de bot.

Stiu c-am sa ies eu singur
La hotarata vreme
Cand voi tuna prin lume
Si-n sufletele dragi
Si-apoi, cand m-oi intoarce,
Nu uit, tu nu te teme
Sa-ti cumpar tie berta
Si tatalui nadragi.
….

Din ciclul Motive Persane

Langa-un fisic de ruble, la masa din dugheana
Stand astazi cu zaraful, pornii sa-l iscodesc:
Cum oare, murmurandu-l in limba ei persana
Sa-i spun frumoasei Lala gingasul “te iubesc”?
…
Si mi-a raspuns zaraful prinzandu-ma de haina:
In dragoste cuvantul e de prisos oricand,
In dragoste se tace sau se suspina-n taina
Vorbesc doar ochii mistuitor arzand
….
In dragoste sunt toate mireasma si furtuna
Treci beat de fericire, zaci de tristete supt.
“Tu esti a mea” pot trainic doar bratele sa spuna
ce si-au cuprins iubita si valul i l-au rupt.

(“Poezia foloseste cuvintele din disperare”)

(fara titlu)

….
De asta eram vesnic o haimana betiva
Ca nu gaseam pe nimeni asa de bun ca tine.
….
Ma bizui iar pe mine, sunt iar de fapte gata
Si ca-n copilarie incep sa cred in viata.
….

Inonia
(proorocului Irimia)

-Nu ma infricoseaza vreo pieire
lanci de ploi, sageti de nouri grei
spune dupa biblica rostire
proorocul Esenin Serghei.
Timpul mi-a venit peste masura
Nu ma tem de nici un cnut taios.
Nu mai vreau sa iau de-acum in gura
Trupul sfant al Domnului Hristos.
Nu vreau mantuirea ce-mi intinde
Crucea lui si chinul de nespus:
Alta-nvatatura ma cuprinde
Vesnicelor stele mai presus.
Vad un alt Mesia. Moartea spana
Pe ce-i drept n-o sa mai joace-atunci.
Ca pe-o oaie de mudara-i lana
Tunde-voi azurul peste lunci
Bratele le-oi inalta spre luna,
Ca pe-o nuca am s-o sparg in dinti.
NU VREAU CERURI FAR-O SCARA BUNA
Nici zapezi sa scuture arginti.
Nu vreau zorii ca in balta lina
Sa-si incrunte fata sub ecou.
Astazi voi oua ca o gaina
Vorbe noi de aur intr-un ou.
Gata sunt cu bratul meu salbatic
Lumea s-o rastorn spre inceput.
Falfaind cu vifor furtunatic
Opt aripi pe umeri mi-au crescut.
…..
Mama mea batrana e-n pridvor:
Cauta-ntre degete s-apuce
Raza asfintitului usor.
O culege din fereastra mica
Si-o aduce-n fusul subtirel;
Soarele, asa ca o pisica,
Ghemul il tot trage catre el
….

Spovedania unui derbedeu

Nu oricine stie sa cante, nu oricine,
Nu oricui ii este harazit, intr-adevar
Sa se rostogoleasca precum un mar
La picioarele straine
…
astazi am chef sa ma urc in picioare
si de pe fereastra sa stupesc pe luna.
….

Rusia sovietica
….
Acesta-s eu!
Din satul ce se-ncheie
Si renumit va fi intr-un tarziu
Doar fiindca-aici nascuse o femeie
Candva un rus poet scandalagiu.

….

Omul negru
…
Cand te bantuie tristetea,
Cand pierzi toate
Cand te doare
Cand te-nsfaca gerul vietii
Sub furtuni, sub ani, sub vant,
Sa te-arati tacut si simplu
Sa zambesti cu nepasare
E cea mai inalta arta
Dintre cate-s pe pamant
…..